

ČZPRAVODAJ SOKOLOVSKÉ ČURDY

NEPOUTĚŽNÍ
PŘEHLÍDKA
AMATÉRSKÝCH
DÍVADELNÍCH
SOUBORŮ
25.-27. ZÁŘÍ 2015

Strašidlo Cantervillské

ROZBOR

Martin přiběhl se slovy... "Měl jsem mylnou informaci, že rozborový seminář je v deset... hle není :D"

Martin: "Strašidlo Cantervillské, Oscar Wilde... u Dostavníku jsem zvyklý na dobré divadlo. Překvapily mne dnes písničky. První třetinu hry, jsa unaven, jsem i klimbnul.. říkal jsem to i Renče, že jsem dost často nerozuměl, neslyšel.. jsem zvyklý na větší energii od Přerovských. Nevím čím to bylo, zda únavou, nebo čím.. pomaleji se to rozjíždělo, ale pak to najelo výborně."

Zdeněk: "My jsme hráli včera na Sázavě a publikum bylo velmi vnímavé a měl jsem pocit, že jsme byli rozmlsaní a čekali jsem obdobné reakce a možná tím, že to bylo zpomalené."

František: "Co byste nejvíce pochválili?"

Diváci: "Na scénografii se mi líbilo sklepení. Zpracování grafiky, která uvede do atmosféry. U scénografie zámku mi to přišlo trochu rozhárané. Bylo to hodně hyperrealistický, čímž se vyhnuli zkratkám, které by možná nefungovaly. Zaujalo mne to a spíš bych tomu dal plus."

"Naplněly mne energií scény, kde bylo méně lidí. Tam, kde bylo hodně lidí, tam jsem se trochu ztratil a neudržel jsem pozornost."

František: "Čím myslíš, že to je?"

Divák: "Přišlo mi, že ta americká rodina neměla štávu."

Divák II: "Těšil jsem se do sklepa...scéna ve sklepě byla pěkně dobová v kontrastu s vrškem na zámku a moderním světem."

Martin: "Já jsem tleskal nejvíc starší dceři a Skotovi... líbilo se mi, jak jste to přehrávali, jak jste si s tím hráli... Taková ta hraná až do srandy, ta živočišnost. Bylo mi líto, že Zdeněk nezůstal s tou starší dcerou.. mám rád happy endy a to by se mi líbilo víc... kdyby Zdeněk poslal Skota někam pryč a získal lásku dcery."

NEDELE 27.9.2015

10:00 – **ZIMA POD STOLEM** | Roland Topor |
| 85 minut (bez přestávky) |
Volyňské divadelní studio VODVAS, Volyně

11:45 – 12:15 - **rozborový seminář**

13:15 | **HISTORKY Z FASTFOODU** |
| Viliam Klimáček | 75 minut (bez přestávky)|
Divadelní studio D3 Karlovy Vary

Ultilá skoro komedie, plná přepáleného oleje a historek těch druhých. Hluchý DJ, čekání na letadlo, ztracená dcera a párky pro papeže. Líný čas v rychlém občerstvení. The Best of the Death.

15:00 – 15:30 | **rozborový seminář**
(příprava závěru)

15.30 – 16.30 | **ZÁVĚR PŘEHLÍDKY – vyhlášení „čurdy“**

Vstupné na jedno představení	65 Kč
Vstupné – pohádka	30 Kč (dospělí) 15 Kč (děti)

Pokračování na další stránce

František: "Všechny postavy nemají rovnocenné možnosti, takže každý využil svého prostoru různě. Samozřejmě, že nás ta hra baví, ale co to pro nás má za vypovídající funkci. Skrze tu hru se cosi sděluje... co cítíte.. proč se to děje?"

Martin: "O touze, o vztahu, o klidu, o trochu romantiky... touha po klidu."

František: "To není zlá myšlenka. Pojďme porovnat ty touhy a skrze to pojmenovat téma. Wilda totiž nejde redukovat na zábavnou hru, to bychom mu ublížili."

Radim: "Já jsem v tom viděl ztrátu tradic, pokrytectví... odraz dnešní doby, že přes peníze si můžu dělat, co chci. Bylo to vidno na tom střetu Anglie a Ameriky."

František: "Myslím, že Wilde to napsal původně záměrně jako střet mezi Anglií a Amerikou... ta tradice proti dravosti. Je znát, že jste si o té inscenaci moc nepovídali, ale že to hrajete tak, jak jste si to každý přebral sám. Nezacílili jste na skutečné téma a poselství toho textu."

Zdeněk: "Myslím, touha dobře, střet jasně... to je nejvíc viditelné, ale pro mne tam bylo významné téma lidskosti... lidskost sama... Vidno na duchovi, že on v rámci své lidskosti hledá nějaký svůj protějšek lidskosti, byť zabil svou ženu."

František: "Řekl bych, že úroveň této přehlídky stoupá, protože dříve jsme hodnotili hru, ale teď už si povídáme o řemesle herectví. To je za mne velký posun. To že se zamýšlíme nad kvalitou této řemeslnosti herectví."

S hlavou v oblacích

ROZBOR

Martin: "Byl jsem zvědavý, jak to vyřešíte. Líbilo se mi, jak pracujete s rekvizitou, jak jsou vyhrané situace... bezostyšně jsem se bavil. Velmi mile mne to překvapilo. Líbilo se mi to se vším všudy. ... scéna, přestavby a jak je to výborně vymyšlené. Těšil jsem se, jak vykouzlíte při přestavbě další scénu."

Renča: "Nejvíce mne uchvátila vymyšlená scéna.. je tak variabilní. Hodně se mi líbily filmové střihy a jak se umíte převtělit do jiné postavy a jak si po minutovém vysvětlení umíte stoupnout do původního místa a umíte to rozjet, jako byste nikdy tu scénu nepřerušili."

Zdeněk: "Viděli jsme to v Přerově a tady to vyšlo o několik tříd lépe. Ty přestavby v Přerově téměř nefungovaly a zdržovaly a tady na tom prostoru a v té tmě, to bylo skvělé."

Martin: "Mně bavily charaktery. Byli jste každý úplně jinej. Potvrzení vtipu o blondýnách.. to bylo super.. hodně mne to bavilo. Líbila se mi mimika."

František: "Nevěřil bych, že mne blbka na jevišti bude hodinu bavit. V inscenaci je dominantní herectví. Tohle inscenování není zcela běžné. Jak bychom charakterizovali tohle inscenování.. to není příběh přeci. Nejde mi o přesný termín, ale o pojmenování."

Zdeněk: "Myslím, že je to hodně o retrospektivě...kdy vysvětlují, jak jsme se dostali k danému bodu.. takové to vysvětlení výsledku, kde se momentálně nacházíme v ději."

František: "Tváří se nám to jako thriller, ale je to vlastně zajímavý příběh čtyř vyděděnců. Nelze vynechat ani jednu z těch retrospektiv o důvodech každého z nich...Proč šel udělat do letadla ten zločin. Možná by bylo dobré trochu to zrychlit...Na této hře je vidět, že je napsána jako scénář a nelze, aby scéna byla těžkopádná a nelze, aby herci nebyli disciplinováni, protože pak by v tom byl guláš. Tahle vaše herecká práce je krásná..Sloužíte všichni čtyři krásně téhle hře. Jak to vlastně dopadne?"

Renča: "Na mne to působilo tak, že člověk, který si je najal, může zmizet právě v souvislosti s tím výbuchem letadla, jako že je v něm on a je mrtvý a může zmizet."

František: "Ano... a můžeme si vymyslet dalších 14 variant :) Chci věřit, že to bylo stvořeno tak, aby vznikla hezká, dostatečně chytrá zábava."

Martin: "22:48.. Amadisu děkuju, Dostavníku děkuju... hurónský potlesk."

Pokračování na další stránce

Jak to viděl M. FREEMAN?

Divadelní soubor AMADIS Brno předvedl super zábavu. Vtipný text a skvěle vyhrané situace a scény.

Energie se kterou soubor odehrál představení byla strhující a obdivuhodná.

Práce se scénou, kulisami a s rekvizitou byla ukázková.

Díky Vám Brňáci za skvělou zábavu.

ROZHOVOR S JOSEFEM ŠIRHALEM

Ty tady dneska zastupuješ režisérku Janu Štěpánovou. Představení se líbilo, to jste určitě poznali z odezvy, je to skvělá předloha, dobře jste ji zpracovali. Jak se Vám to hrálo?

Tak nám se tady hraje vřdycky úžasně, protože tohle publikum nás už zná. My jezdíme vlastně za tím publikem, jezdíme do sálů, které známe, jezdíme za technikou, kterou známe. Po těch letech víme, co máme čekat a diváci vědí, co mají čekat od nás. A co víc, jdou do toho s námi.

Jak dlouho tuto hru hrajete?

Hrajeme to od února letošního roku, kdy jsme s tím začali, abychom to měli nachystané na krajskou postupovou přehlídku. Dělalo se to na podzim loňského roku.

Kolikrát jste to hráli a kde všude jste již vystupovali?

Asi tak desetkrát. My máme své stabilní štace, které objíždíme, ať už jsou vzdálenější, nebo bližší. Hrálo se to v Brně, v Přerově, Kroměříži, od kud je naše režisérka, v Sokolově, budeme to hrát i v Českých Budějovicích, prostě na přehlídkách, na které jezdíme.

A poslední otázka, co chystáte dál?

Co chystáme dál? ...tak to je velmi složitá otázka, protože kdyby ses mě na to zeptal před pěti dny, tak bych ti odpověděl úplně jinak. Původně jsme se chtěli vrátit ke hře, kterou jsem dělali před pěti lety. S touto hrou tu byl už jednou shodou okolností Dostavník, akorát to měli pod jiným názvem. Ale protože jsme zjistili, že ten náš soubor je takový komplikovaný, co se týče závazků, počtu dětí a takových věcí, zjistili jsme, že nejsme schopni dát dohromady devět herců.

Narozdíl od jiných souborů.

Musíme proto dělat inscenace, kde je herců mnohem méně. Teď to vypadá, že jeden z těch projektů, které budeme příští sezónu dělat, budou Benátky pod sněhem od Dereka, komedie pro čtyři herce, dva páry. A druhý projekt, na kterém chceme dělat, bude poprvé v historii v Amadisů za těch dvacet sezón...budeme dělat inscenaci pro děti. Ale nebude to klasická pohádka, tak jak dělají pohádku všichni, to my nechceme. Ale budeme dělat ve dvou lidech, spolu s mou kamarádkou a kolegyní Evou Židlíkovou. Takovou asi padesáti minutovou show pro děti plnou vizuálních efektů, kouzel, plnou tancování, kdy ty děti budou s námi na jevišti, nebudou jen sedět, ale létat kolem nás. My budeme mít na hlavě bezdrátové mikrofony, budeme zpívat a dělat všemožné efekty. Doufáme, že se nám obě dvě podaří. ...Nebo snad aspoň jedna.

To je skvělé, Váš soubor má perspektivu. Já vám za náš soubor přeji mnoho úspěchu do dalších inscenací a těšíme se na další Vaše představení tady u nás.

My se také těšíme, až si nás opět pozvete a těšíme se na Sokolovské publikum.

Vox Populi

Já vím, proč nerad lítám! Z hlediště si to mnohem líp a bezpečněji užiju. :)

Sranda, sranda, sranda a zase sranda :D Herci - super výkony! Díky moc!

Pacholci Brněnský, tak tohle byla paráda, pecka pecek peckových. Bavili jste mě móóóc. Díky M. V.

Tuze moc děkuju Brňáci, jste jako vždy kabrňáci, samá borka a borci <3 Bavíte mě!

Pro mě jste mistři situací, bavilo mě to a vzpomněl jsem si na špionážní situace z akčních románů Frederika Forsygha! Skvělé!

S hlavou v oblacích

Létat je tak krásné
opojné krása nebe
kdo řídí naše letadla
kdo řídí lásko tebe.

Paralela letadla
co jako život letí
stewardky a piloti
plný pytle smetí.

Bez padáku životem
protínáme nebe
miluju tenhle adrenalin
a miluju lásko tebe.

Zima pod stolem

Být pod stolem to je prima
a má to mnohé výhody
jídlo pití na dosah
a ty skvělé výhledy.

Byt pod stolem v šeru desky
to připomíná pravěk
náhle se mi zachce zvolat
pane bože to je člověk.

Být pod stolem, vyděděnec
tak z toho číší strach
drobky padaj jako vločky
a všude leží prach.

Zima pod stolem

ROZBOR

Seminář zahájil Martin, přivítal soubor a poděkoval za představení. Na Martina ihned navázal František se slovy: "Povšiml jsem si, že pro některé z V8s byl příběh velmi emotivní. Zkuste říct, co na Vás tak zapůsobilo, pojmenujte vaše dojmy."

Pepa Beran: "Já VODVAS Volyně jako soubor neznám, jste ale pro mě zjevení. Mně se představení moc líbilo. Všechno fungovalo - scéna, světlo... Dragomír mě fascinoval herecky. V závěru jsem byl dojat, dokonce mi i ukápl. Nečekal jsem, že se Drago vrátí a byl jsem šťasten, že to tak bylo."

Martin: "Já mám spíš dotaz na režiséra, nepochopil jsem úplně aranži ubrusů a hadrů. Proč tam byly, když se s nimi vůbec nehrálo? Jakou funkci měli vlastně plnit. Líbili se mi herecké výkony hlavních hrdinů - Florance a Dragomíra. Podle mě by se ale mělo více zapracovat na charakteru Marca. Potom jsem nepostřehl, kdy dochází ke sblížení mezi Florance a Dragem. Kdy přichází ten okamžik zlomu, k pocitu, kdy se Florance rozhodla položit nohy Dragovi na ramena."

Jana - Trosky Kraslice: "Já to viděla, ten moment jsme zaregistrovala. Bylo to nenásilné a bylo to nádherné."

Radim - Plzeň: "Já to tam také viděl, bylo to krásné, pomalé... Tenhle zlom jsem zaregistroval dříve u Draga, a mě právě fascinoval ten pomalý náběh."

Franta - sborník "Je skvělé, že zde každý máte na věc jiný pohled. A Radime, teď jsi mě dojal tím, jak jsi prezentoval svůj názor skoro se slzami v očích. Jsi takový tvrdák a jsi tak naměkko."

Radim: "Jsem rád, že nejsem pořád za tu bezcitnou svini :D"

František: "krásný názor od člověka, co včera hrál muže, jenž zavraždil svoji manželku. Příští rok tady bude s rolí Romea. Ale zpět ke hře. Herecké výkony 2-3 lidí byly dobré, dokonce velmi dobré. Ti ostatní byli mírně pozadu. Kdybychom měli hodnotit děj jako takový, je sám o sobě absurdní (emigranti žijí pod stolem). Pomalu se nám zde odkrývá příběh, křehký příběh o obludných věcech. Do toho křehkého světa vstupuje vnější svět, který vytváří ostrý kontrast (Reyomonda a Marc Thyl). Redaktor, nakladatel, by možná nemusel být od začátku tak "čitelný", tak odpudivý. Kdyby byl sympatický, tím více by pak vylezla ta jeho plytkost. My vlastně díky předem ukázanému charakteru víme, jaký má Marc záměr a jak se jeho postava bude dál vyvíjet."

František: "Krásný názor od člověka, který včera hrál muže, jenž zavraždil svoji manželku. Příští rok tady bude s rolí Romea. Ale zpět ke hře. Herecké výkony 2-3 lidí byly dobré, dokonce velmi dobré. Ti ostatní byli mírně pozadu. Kdybychom měli hodnotit děj jako takový, je sám o sobě absurdní (emigranti žijí pod stolem). Pomalu se nám zde odkrývá příběh, křehký příběh o obludných věcech. Do toho křehkého světa vstupuje vnější svět, který vytváří ostrý kontrast (Reyomonda a Marc Thyl)."

Pokračování na další stránce

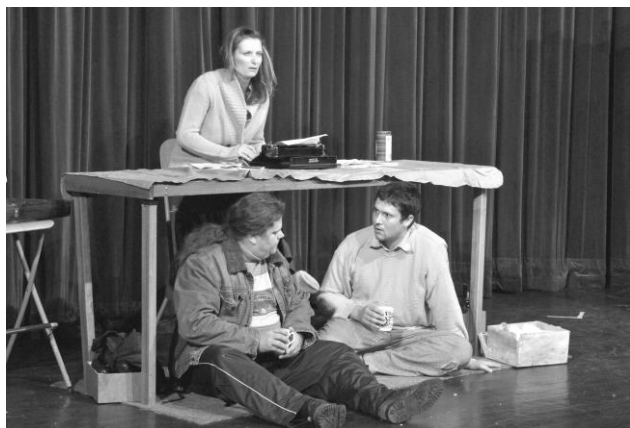
Redaktor, nakladatel, by možná nemusel být od začátku tak "čitelný", tak odpudivý. Kdyby byl sympatický, tím více by pak vylezla ta jeho plytkost. My vlastně díky předem ukázanému charakteru víme, jaký má Marc záměr a jak se jeho postava bude dál vyvíjet.

Renča : "My jsme si toho vědomi, ale najít tu cestu, aby Marc ze začátku působil příjemně, mile a odkrýval se pak později...musíme zkrátka hledat, teď nevíme jak s tím."

Franta : "Závěr je ale tak trochu faul, je to hezký, že to šťastně skončí, ale jak je to černobíle rozehraný, tak to černobíle skončí. Když se pracuje vědomě s tím, aby divák zaplakal, je to faul. Cíleně tlačit na ty nejsilnější emoce v závěru."

Jana : "Emoce měla já nejsilnější, když se vrátil Drago. Konec mi osobně vadil.

režisér : "Mv těch konců měli víc."

divák : "Třeba Drago může Florance poslat boty."

Franta : Potřebovali bychom závěr, který by udělal silnou tečku.

Divačka : "Postavili mě fóry - hraní na housle a zvracení Florance, a ta Dragova něžnost, když to uklízel a nevěděl, co s tím."

Pavlinka - trosky : "Mně vadila ta scéna v závěru kdy v té největší emoci chtěla zahodit šicí stroj a jako fór ho zahodit do diváků. Zasmáli jsme se sice, ale vyhodilo nás to z emocí."

Jaruška : "Pro mě to fór vůbec nebyl, pro mě to byl spíše hluboký pocit, emoce. Spíš jsem nechápala, proč se diváci smějí, vždyť to vůbec vtipné nebylo."

Souboru VODVAS moc děkujeme!

Jak to viděl M. FREEMAN

Život pod stolem je neuvěřitelně lidský a dojemný příběh.

Jak málo stačí k životu a jak moc se snažíme obyčejné štěstí. Florence a Drago byli skvělí opravdoví a dojemní. Nakladatele a přítelkyni ještě dokreslit a vyhrát.

Každopádně díky za představení.

ROZHOVOR S MARIÍ LAHODNOU

Já Vás zdravím Maruško, jste tady v zastoupení režiséra Jirky Zikmunda. Já jsem se vás chtěl zeptat na to, jak dlouho Váš soubor funguje, jak vznikl....?

Soubor vznikl před čtyřmi roky odtržením jedné části z původního ??? Jmenujeme VODVAS, Zatím jsme nastudovali tuto hru, kterou hrajeme třetím rokem. Dnes to byla 25 repríza, do budoucna připravujeme pohádku pro děti, je ve fázi příprav. Do konce roku by měla být premiéra. Se Zimou jsme byli např. na krajské přehlídce, v Dačicích a různě po okolí.

Jak zvládáte divadlo, spojujete to s prací?

V civilu máme všichni samozřejmě svoje zaměstnání. Někteří členové jsou i třeba ze Strakonice, kde také fungují v souboru.

Režisér mi řekl, že jste duší souboru, co tedy děláte?

Já dělám nápovědu a takové to technické a organizační zázemí.

Tak já Vám velice děkuji za rozhovor a už Vás nebudu více zdržovat, vidím že máte práci s rekvizitami.

Zima pod stolem

Vox Populi

Mrazilo mě při poslední scéně. Nic se neřeklo. A ani nemuselo!!

Jó, jóó, jóóó :)

Konec jako z pohádky.

Moc díky :)
Krasličti

Dojemný příběh. Co stačí k životu? Co potřebujeme k jeho naplnění? Cit, porozumění, lásku.
Martin

Krásný příběh dvou zdánlivě odlišných světů a přece tak blízkých. Super!
R.

Krásný, člověčí příběh! Byla jsem dojatá- tleskám.
Alena

Jak dlouho ho hrajete?

Hrajeme je rok, měli jsme premiéru v červnu. byli jsme s tím na přehlídce v Horažďovicích, kde jsme velmi uspěli u diváků, ale méně u poroty, neboť si tato hra neklade žádné velké nároky, filozofické ani morální. Je opravdu víceméně zábavná, ikdyž já si pořád myslím, že určitý filozofický přesah tam přece jenom je, pro toho, kdo si ho chce vnímat. Bylo to prý příliš střípkovité, fragmentační, ale nemyslím si, že by to bylo nevstřícné hodnocení, spíš jsme jen napadli porotě tak úplně do oka. Ale na druhou stranu jsme si získali diváky, což bylo úžasné.

Co chystáte dál?

Monentálně jsme v takové malé krizi. Měli jsme naplánovanou inscenaci a tři lidi z různých důvodů, ať už pracovních, či rodinných, se museli členství souboru vzdát. Čímž nám udělali trochu čáru přes rozpočet, ale dá se to pochopit, jsme amatéři. Tak jsme zůstali tak trochu ve vzduchu, nicméně Pét'a Richter, druhý kmenový režisér souboru, nás zachrání a budeme dělat Čučorijské pohádka od Pešky, abychom měli aspoň nějakou kvalitní inscenaci pro děti.

Historky z fastfoodu

ROZHOVOR S ANNOU RATAJSKOU

Já tě tady zdravím a vítám u nás na Sokolovské čurdě, představ se nám prosím.

Jsem Anna Ratajská, režisérka divadelního souboru D3 Karlovy Vary. Přijeli jsme do Sokolova, jako vždy velmi rádi, s hrou *Historky z fastfoodu* od Viliama Klimáčka, slovenského autora, na Slovensku velmi populárního a velmi hojně píšícího. V Čechách není tak známý, ale už ho začíná inscenovat více divadel.

Pizza až pod nos

Dolce Vita	773 211 005
Sidonio	731 700 818
PIZZA BEST	727 881 781

TAXI

- 604 320 554
- 605 756 805
737 383 763

Pro hladové žaludky:

- Kavárna Štístko
- Steak Bar Sokolov, 5. května 1806
- Actus, 5. května 163
- Henriette, K.H. Borovského 1927
- Grill u Kuřete, Nábřeží 1461

Akce je realizována za finanční podpory města Sokolova.

Redakce zpravodaje:

šéfredaktorka ŠPONIAROVÁ Pavlína
MARKOVÁ Tanja
TATY Jean

26.9. 2015

Design © Jean Taty 2015

ZPRAVODAJ SOKOLOVSKÉ ČURDY

6

2.3/2015